

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
pskerh@skm.dk

København, den 31. august 2007

Høring over forslag til Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og andre skattelove – J.nr. 2007-511-0002

IFR har modtaget ovennævnte udkast til lovforslag i høring og har følgende kommentarer.

Ændring af sondring mellem noterede og unoterede aktier

Den nye sondring mellem aktier optaget til handel på et reguleret marked og unoterede aktier vil have en effekt på investeringsforeningsbeviser, da ophævelsen af § 3 i den nuværende aktieavancebeskatningslov betyder, at omsættelige investeringsforeningsbeviser mister deres særstatus som ”noterede” - per definition.

For danske investeringsforeninger noterede på IFX¹, vil ændringen ikke have betydning. Dog vil det for de få foreninger, der ikke er noterede, betyde et statusskift. Eksempelvis vil indberetning om ultimokursværdier på disse ikke finde sted, hvilket medfører, at

¹ Investeringsforeningsbørsen på OMX

kursen ikke kan findes i SKATs tast-selv system. Det var derfor ønskeligt, om sådanne indberetninger kunne fortsætte på frivillig basis for de typer papirer, der tidligere har været omfattet af indberetningspligt.

Mht. konsekvensændringen i kildeskattelovens § 65 (lovforslagets § 5, nr. 1) går IFR ud fra, at dette *ikke* medfører, at en indløsning af et bevis i en investeringsforening, der ikke er noteret på IFX, vil blive betragtet som et tilbagesalg i § 65's forstand. Dermed vil der naturligvis heller ikke opstå indeholdelsespligt på udbytteskat i den forbindelse.

Kan Skatteministeriet bekræfte denne opfattelse?

Derudover må der forestå en opgave for mange myndigheder med at identificere de steder i landets regulering², der måtte henvise til aktieavancebeskatningslovens definition af børsnoterede aktier og få disse tilpasset den nye definition. Det kunne f.eks. være i forbindelse med regler om, hvilke aktiver en bestemt investortype må investere i, eller i forbindelse med hvilke aktivtyper, der skal medregnes i forbindelse med diverse formuegrænser mv.

Betingelse knyttet til den fulde fradragsret for tab på værdipapirer optaget til handel på en reguleret markedsplads.

IFR hilser den foreslåede ophævelse af sondringen mellem unoterede aktier og aktier noteret på en autoriseret markedsplads i fradragssammenhæng meget velkommen. Det vil være en god forenkling for langt de fleste investorer og dermed for investorer i aktiebaserede udloddende investeringsforeninger, der har valgt beskatning efter aktieavancebeskatningsloven § 21, stk. 2.

² Også uden for skatteområdet

At aktie- og beviserhvervelsen skal være indberettet til skatteforvaltningen, før tab på aktien eller beviset giver et fuldt og ikke kildeartsbegrænset fradrag, giver dog anledning til problemer.

Problemerne hænger sammen med, at der vil være en lang række af tilfælde, hvor depot- eller kontofører skal vurdere, om der er sket en ”indtagning i depot”, der kræver indberetning. Usikkerhed kan opstå i forbindelse med, hvordan aktien kommer ind i depotet (modtagelse som gave, ophævelse af pensionsordning, modtagelse af fondsaktie, udnyttelse af tegningsret eller option). Usikkerheden kan også opstå pga. en hændelse i selskabet bag aktien (forskellige omstruktureringer (spaltninger, fusioner, tilførsler af aktiver eller aktieombytninger mv.)). I alle tilfælde vil situationen kræve en aktiv stillingtagen fra depotførerens side, og det åbner mulighed for en række fejlagtige indberetninger eller mangel på indberetninger.

IFR finder det retssikkerhedsmæssigt yderst kritisabelt, at en tredjemands handlinger og navnlig undladelser kan medføre fortabelse af den fulde fradragsret for tab på aktier optaget på et reguleret marked. Investor pålægges et helt unødigt ekstra arbejde med at kontrollere, at pengeinstituttet har foretaget de fornødne indberetninger – uden at der gives investor en adgang til at rette op på skaden direkte.

IFR ønsker dermed primært, at den nye formulering af § 13 ændres inden forslaget fremsættes. Den fulde fradragsret må ikke betinges af indberetninger fra tredjemand, navnlig når indberetningerne er så komplicerede at gennemføre, som tilfældet vil være. Det er IFR's opfattelse, at investor altid skal have mulighed for at godtgøre et tab og få sit fulde fradrag. Og det må til kontrolformål være tilstrækkeligt, at der som hidtil alene skal indberettes antal aktier og investeringsbeviser med tilhørende kursværdi ved årets udgang. I så fald vil Skattemyndighederne selv kunne se, om der er sket ændringer, som burde give anledning til en avanceopgørelse.

Hvis Skatteministeriet ikke kan imødekomme IFR's primære ønske om ubetinget fradragsadgang, skal ministeriet være opmærksom på, at danske investeringsforeninger vil kunne give deres investorer en mere fordelagtig skattemæssig behandling ved at lade sig afnotere fra IFX. Dette vil ødelægge et enestående handelssystem, som tillader en langt mere gennemsigtig prisdannelse, end man eksempelvis kender fra udlandet. Foreningerne kan i øvrigt blive nødsaget til at lade sig afnotere for at bevare konkurrenceevnen i forhold til udenlandske investeringsforeninger og fonde, som vælger at tilpasse sig de danske skatteregler. Udenlandske fonde er i reglen unoterede, og investorerne vil derfor få den fulde fradragsadgang. Jo flere udenlandske fonde - jo større incitament vil de danske foreninger have til også at være unoterede.

Derfor ønsker IFR subsidiært at genskabe ligestillingen, så investorer med danske investeringsbeviser får den fulde fradragsret for tab, uanset om deres beviser handles på en markedsplads eller ej.

Mere generelt betragtet, medvirker betingelsen til at gøre en yderst central bestemmelse (§ 13) i aktieavancebeskatningsloven helt umulig at læse for almindelige mennesker. Det er trist at se, at aktieavancebeskatningsloven, som ellers var blevet forholdsvis læsevenlig i forbindelse med lovændringen af 21. december 2005, nu er ved at sande til i særregler og overgangsbestemmelser igen. IFR lægger vægt på, at en almindelig investor selv skal kunne læse sig til sin skattemæssige stilling. Ændringerne i det foreliggende lovforslag er også ud fra dette hensyn ikke et skridt i den rigtige retning.

Overgangsregler for gamle tab

Aktieavancebeskatningslovens "Øvrige overgangsregler" i § 46 får påført et ekstra lag i forbindelse med denne lovændring. Bestemmelserne i lovforslagets § 1 nr. 23 -25 er ganske vanskelige at forstå og *vi vil derfor bede Skatteministeriet bekræfte vores opfattelse af den skattemæssige stilling for medlemmer af investeringsforeninger i følgende 5 situationer.* Kan vores opfattelse ikke bekræftes, ønsker vi en uddybning af bestemmelserne.

1. Hvis et medlem af en aktiebaseret udloddende investeringsforening, der har valgt beskatning efter aktieavancebeskatningslovens § 21, stk. 2, og som på tidspunktet for tabets konstatering var børsnoteret (jf. § 3, nr. 1, i lov nr. 1413) har realiseret et tab på sit bevis før den 1. januar 2006, og hvis dette tab endnu ikke er modregnet i anden tilsvarende indkomst inden 1. januar 2009, kan tabet alene fremføres til modregning efter reglerne i den nye § 14.
2. Hvis et medlem af en aktiebaseret udloddende investeringsforening, der har valgt beskatning efter aktieavancebeskatningslovens § 21, stk. 2, og som på tidspunktet for tabets konstatering var børsnoteret (jf. § 3, nr. 1, i lov nr. 1413) har realiseret et tab på sit bevis mellem den 1. januar 2006 og 31. december 2008, og hvis dette tab endnu ikke er modregnet i anden tilsvarende indkomst inden 1. januar 2009 kan tabet alene fremføres til modregning efter reglerne i den nye § 14.
3. § 14 medfører, at de gamle tab (som nævnt i 1 og 2) efter 1. januar 2009 kan modregnes i indkomst (udbytter, gevinster og afståelsessummer) fra andre aktier eller aktiebaserede udloddende investeringsforeningsbeviser (med valg af § 21, stk. 2- beskatning), der er optaget på et reguleret marked.
4. Som vi læser det, vil aktiebaserede investeringsforeninger, der har valgt beskatning efter aktieavancebeskatningsloven § 21, stk. 2, men som ikke er optaget til handel på et reguleret marked, følge reglerne for unoterede aktier fra lovens ikrafttrædelse (dvs. dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende). Dette gælder også i forhold til investorernes adgang til tabsfradrag. Tab konstaterede før ikrafttrædelsesdatoen følger dermed reglerne for de nuværende børsnoterede aktier, mens tab efter denne dato følger § 13 i sin nuværende udformning frem til den 1. januar 2009.

5. For medlemmer af andre investeringsforeninger end aktiebaserede (med valg af beskatning efter § 21, stk. 2) sker der ingen ændringer i adgang til fradrag for tab mv. ved den påtænkte lovændring.

Som vi læser det, forsøger Skatteministeriet at fastholde gamle tab i den skattemæssige status, de havde, da tabene opstod. Hvis Skatteministeriet kan bekræfte den måde IFR har forstået forslaget på, er målet imidlertid ikke nået. Eksempelvis vil de daværende medlemmer af aktiebaserede *unoterede* investeringsforeninger, som havde haft tab i perioden frem til 1. januar 2006, men hvor tabet først er realiseret efter årsskiftet, havne i den situation, at tabet, da det opstod, ville have været fuldt fradragsberettiget, men at det efter 1. januar 2006 blev regnet for et ”børsnoteret” tab (jf. § 3, nr. 3, i den dagældende aktieavancebeskatningslov). Tabet blev dermed kildeartsbegrænset i 2006, og kildeartsbegrænsningen fastholdes nu efter 2009, trods tabets status som fuldt fradragsberettiget, da det opstod.

At tage højde for dette i overgangsreglerne vil imidlertid ikke gøre bestemmelsen mere operationel. Det eneste rigtige - set fra IFR's synsvinkel - er, at man i stedet for en kompliceret overgangsregel ophæver kildeartsbegrænsningen helt. Tabene kan så ved først kommende lejlighed modregnes og afvikles, uden at skatteyderen skal spekulere i, hvilke andre værdipapirer, der eventuelt skulle realiseres ved siden af. Der kan med andre ord blive gjort rent bord.

IFR går ud fra at en sådan løsning også vil være lettere at administrere for SKAT. Når hensynet til den likviditetsmæssige virkning for staten af fradrag på disse gamle tab skal vurderes, må det huskes, at skatteyderne har lidt tab, og at staten således allerede har fået ”kredit” på de tab, der endnu ikke er udnyttet.

Rækkefølgen af tab til modregning

I bemærkningerne til § 1, nr. 6-9 fremgår i sidste afsnit, at rækkefølgen af tab er således, at de ældste tab modregnes først, og at kildeartsbegrænsede tab modregnes før tab med fuldt fradrag. Alligevel oplystes tab omfattet af § 46, stk. 2-3 og stk. 14 (gamle kildeartsbegrænsede tab) efter tab omfattet af § 14 og dernæst § 13. Som vi læser det, er der altså enten en fejl i den formulerede målsætning om at gamle og kildeartsbegrænsede tab skal modregnes først eller i den efterfølgende opstilling af modregningsrækkefølgen.

IFR er af den holdning, at det gælder om at få ryddet de gamle tab af vejen først, og hører gerne fra Skatteministeriet, hvilken rækkefølge, der er den korrekte.

Hvis der er spørgsmål til det anførte, står IFR naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

InvesteringsForeningsRådet

Jens Jørgen Holm Møller

Karen Leth Jensen